

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Hany Veberové ve věci

žalobkyně: **ČD – Informační Systémy, a. s.**, IČO 24829871
sídlem Perneroва 2819/2a, 130 00 Praha 3
zastoupena advokátem Mgr. Štěpánem Schenkem
sídlem Vodičkova 710/31, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**
sídlem Pplk. Sochora 727/27, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 10. 5. 2021, čj. UOOU-04103/20-12,
o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

Zamítá se návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se na soud obrátila proto, že je přesvědčena, že není povinným subjektem dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.
2. Žalobou podanou k zdejšímu soudu 12. 7. 2021 se domáhá zrušení výše uvedeného rozhodnutí. Jím žalovaný zrušil rozhodnutí žalobkyně a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Žalobkyně zrušeným rozhodnutím odmítla poskytnout informace, které žádal Hlídač státu, z. ú., IČO 05965527, sídlem Velenovského 648, 251 64 Mnichovice (dále též „žadatel“). Žalobkyně odmítla informace poskytnout jednak proto, že není povinným subjektem, jednak proto, že požadované informace jsou obchodním tajemstvím.
3. Žalobkyně zároveň navrhla, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek. Uvedla, že napadené rozhodnutí ukládá žalobkyni povinnost rozhodnout o žádosti žadatele podle informačního zákona. Bez přiznání odkladného účinku by pominul důvod podání žaloby. Pokud nebude odkladný účinek žalobě přiznán, bude žalovaná oprávněna činit vůči žalobkyni další autoritativní kroky. Přitom není doposud postaveno najisto, že žalobkyně je povinným subjektem. Žalovaný disponuje rozsáhlými možnostmi pro zajištění konání povinných subjektů. Dokonce má možnost žalobkyni nařídit požadované informace poskytnout a tuto povinnost lze exekučně vymoci. Tyto kroky mohou ohrozit existenci žalobkyně, případně jí může vzniknout škoda v důsledku ukládaných peněžních sankcí nebo zvýhodněním konkurence, která by si prostřednictvím žádostí o informace mohla vynucovat poskytnutí informací, ke kterým by jinak neměla přístup. Tyto dopady jsou nepřijatelné minimálně do doby, než bude vyřešeno, že žalobkyně je povinným subjektem. Přiznáním odkladného účinku není dotčena žádná jiná osoba, případně je dotčení jejích práv nesrovnatelně menší. Odkladný účinek není ani v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem.

4. Žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasí. Napadeným rozhodnutím neuložil žalobkyni poskytnout informaci, ale pouze zrušil její předchozí rozhodnutí a věc jí vrátil k dalšímu projednání. Napadené rozhodnutí nemůže způsobit újmu, kterou žalobkyně ve svém návrhu uvádí.
5. Soud vyrozuměl v souladu s § 34 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, o probíhajícím řízení též Hlídač státu, z. ú., vyzval ho k oznámení, zda bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, a umožnil mu vyjádřit se k návrhu na přiznání odkladného účinku. Hlídač státu, z. ú., v poskytnuté lhůtě (ani do dnešního dne) žádné oznámení či vyjádření nezaslal.
6. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*
7. Přiznání odkladného účinku má povahu mimořádného opatření, neboť soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, o kterém jinak platí presumpce správnosti. Odkladný účinek žaloby lze přiznat jen v případech ojedinělých, kdy nelze jinak dosáhnout toho, aby konečný úspěch žaloby nebyl jen formální, nýbrž i faktický (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu z 22. 12. 2003, čj. 7 A 115/2002-67, č. 760/2006 Sb. NSS, či z 23. 3. 2015, čj. 4 Afs 35/2015-71).
8. Hrozící újma, kterou žalobkyně popisuje, nemá základ v napadeném rozhodnutí. Jím žalovaná „pouze“ zrušila její rozhodnutí o odmítnutí žádosti a věc jí vrátila k dalšímu řízení. Žalovaná žalobkyni neuložila konkrétní informaci poskytnout. Možnost vymáhání povinnosti informaci poskytnout i ostatní autoritativní kroky, kterým může být žalobkyně podrobena a které v návrhu popisuje, jsou nyní hrozbou jen potenciální, která je nutně spojena s dalšími rozhodnutími žalované. Proti těmto rozhodnutím se žalobkyně může bránit samostatnými žalobami. V rovině jen možného zůstávají i doposud nepodané žádosti konkurentů žalobkyně o poskytnutí informací. Mezi žalobkyní popisovanou hrozící újmou a napadeným rozhodnutím není vztah příčinné souvislosti. V takových případech není možné odkladný účinek žalobě přiznat (srov. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 584).
9. Jelikož žalobkyně neprokázala splnění zákonných předpokladů, soud její návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl postupem dle § 73 odst. 2 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Praha 11. srpna 2021

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

